

Teksty dokumentów
przyjętych na naradzie
Doradczego Komitetu
Politycznego państw —
członków Układu War-
szawskiego, która odby-
ła się 2 grudnia 1970 r.
w Berlinie — zamiesz-
czamy na str. 2 i 4.

GŁOS WIELKOPOLSKI

POZNAN
PIĄTEK
4
GRUDNIA
1970

Wydanie A
Rok wyd. XXVI
Nr 288 (8332)
Cena 50 gr

W. Gomułka na uroczystościach z okazji Dnia Górnika

Centralna akademія w Zabrze

W czwartek w przededniu dorocznej „Barburki” — święta przeszło półmilionowej rzeszy górników, na Śląsku odbyły się główne uroczystości Dnia Górnika. W uroczystościach uczestniczył gorąco witany przez górniczą brat I sekretarz KC PZPR, Władysław Gomułka — honorowy górnik PRL.

W godzinach rannych mini-
ster górnictwa i energetyki —
Jan Mitrega udekorował w Ka-
towicach kilkudziesięciuosobo-
wą grupę zasłużonych górni-
ków odznaczeniami przyznany
mi im przez Radę Państwa.

Na zdjęciu W. Gomułka w pre-
zydium akademii.
CAF — PI — telefoto

Władysław Gomułka w to-
warzystwie gospodarzy woje-
wództwa: Edwarda Gierka, Je-
rzeży Ziłka oraz wiceministra
Przemysłu ciężkiego Ryszarda
Trzcionki zwiędził przed po-
łudniem uruchomiony przed
rokiem nowoczesny wydział
rur spiralnie spawanych w ka-
towickiej hucie „Ferrum”, a
następnie w Politechnice Ślą-
skiej w Gliwicach zapoznał się
z opracowaniami przez naukow-
ców tej uczelni technologią i
urządzeniami do produkcji be-
tonów prasowanych.

Kulminacyjnym punktem
uroczystości „barburkowych”
była 3 bm. centralna akade-
mia w Domu Muzyki i Tańca

20-lecie Towarzystwa Wiedzy Powszechnej

3 bm. odbyło się w Warsza-
wie uroczyste plenarne posie-
dzenie Zarządu Głównego To-
warzystwa Wiedzy Powszech-
nej, zorganizowane z okazji
20-lecia Towarzystwa.

Prezes ZG TWP prof. Zygmunt Rybicki przedstawił do-
tychczasowy dorobek towarzy-
stwa i omówił jego zadania
na lata przyszłe.

Następnie zabrał głos Jan
Szydłak, który złożył wyraz
uznania za dotychczasową dzia-
łalność TWP oraz życzenia
dalszego pomyślnego rozwoju
największego w naszym kraju
stowarzyszenia upowszechnia-
jącego wiedzę. (PAP)

Polityczna sesja NATO

W siedzibie Paktu Północno-
Atlantyckiego rozpoczęła się wzo-
raj w godzinach rannych politycz-
na część sesji NATO z udziałem
ministrów spraw zagranicznych 15
państw (łącznie z Francją). Po-
przednie dwa dni były poświęco-
ne problemom wojskowym i fi-
nansowym. W stolicy Belgii znaj-
dują się m. in. William Rogers
(USA), Alec Douglas Home (W.
Brytania), Maurice Schumann
(Francja) i Walter Scheel (NRF).

Paweł VI w Indonezji

W czwartek, papież Paweł VI
zakończył wizytę w Australii.
Specjalnym samolotem udał się
z Sydney do Djakarty, która jest
następnym etapem jego podróży.

Z konferencji paryskiej

W czwartek w Paryżu odbyło się
kolejne 93 plenarne posiedzenie
czterostronnej konferencji w spra-
wie

w Zabrzu. Wielką widowinę
wypełniło ponad 2,5 tys. gór-
ników w odświętnych, galo-
wych, czarnych i stalowych
mundurach — reprezentantów
wszystkich górniczych ośro-
dów kraju.

Dochodzi godzina 15.30. Witani
gorącymi oklaskami wchodzi na
salę i zajmują miejsca w prezy-
dium: I sekretarz KC PZPR, ho-
norowy górnik PRL — Władysław
Gomułka, gospodarze ziemi ślasko-
zagłębiowskiej z członkiem Biura
Politycznego KC, I sekretarzem
KW PZPR w Katowicach — Edward
dem Gierkiem.

Akademii otwiera przewo-
dniczący ZG Zw. Zaw. Górni-
ków — Michał Specjał. Przy
gorącej owacji zebranych wita
on przybyłych na uroczy-
stość, podrażnia polskich gór-
ników i ich rodziny.

Następnie M. Specjał prosi
o zabranie głosu Władysława
Gomułkę (skrót przemówienia
podajemy na str. 3).

Oficjalną część akademii
kończy Międzynarodówka.
PAP

Nowe zasady finansowania działalności socjalnej

1 stycznia 1971 r. wchodzi w życie nowe zasady finanso-
wania działalności socjalnej zakładów pracy, zawarte w
podjętej niedawno uchwale Rady Ministrów w sprawie fun-
duszu socjalnego w przedsiębiorstwach państwowych. Zada-
nia organizacji i instancji związkowych zawodowych w praw-
dłowej realizacji tych zasad były 3 bm. przedmiotem nara-
dy w CRZZ. Prowadziła ją sekretarz CRZZ — Irena Sro-
czyńska.

Głównym założeniem zmian
wprowadzonych uchwałą RM,
której projekt przekonsultowa-
no szeroko z instancjami
związkowymi, jest pozostawie-
nie załogom większych niż do
tychczas możliwości decydowa-
nia o wyborze kierunków dzia-
łalności socjalnej i kultural-
nej w zakładzie, stopniowe
łagodzenie różnic między przed-
siębiorstwami i zjednoczeniami
w wysokości środków
przeznaczonych na te cele o-
raz lepsze wykorzystanie ur-
ządzeń socjalnych.

Działalność socjalną w zakła-
dach podzielono na 2 grupy
usług, odmiennie finansowa-
nych. Pierwsza — to usługi
bezpośrednio związane z po-
trebami produkcji i rozwoju
zakładu. Zaliczono tu m. in.
hotele robotnicze, szkoły przy-
zakładowe, stołówki, ośrodki
służby zdrowia, a także wy-
datki na stypendia fundowane
i praktyki studenckie. Środki
na ten cel będą wliczane do

kosztów działalności operacyj-
nej przedsiębiorstwa.

Druga grupa usług — to ta-
kie, które wiążą się głównie z
poprawą warunków socjalno-
bytowych pracowników i ich
rodzin oraz emerytów i renci-
stów, zatrudnionych po-
przednio w zakładzie. Chodzi
tu o ośrodki wypoczynkowe i
sanatoryjne, placówki kultu-
ralno-oświatowe, opiekę nad
dziećmi i młodzieżą, urządze-
nia sportowe. Usługi te będą
finansowane z funduszu so-
cjalego, który wprowadza u-
chwała RM. (PAP)

Zachmurzenie duże, miejscami
opady deszczu. Temperatura
maksymalna od 2 st. na północnym
wschodzie do 8 st. na zachodzie
kraju. Wiatry słabe i umiarkowa-
ne z kierunków zachodnich.

dyngu, a następnie dokonano w
jego wnętrzu eksplozji kilku
bomb.

Zakończenie narady RWPG

W Poznaniu zakończyły się 3 bm.
trzydniowe obrady pełnomocników
i ekspertów z Bułgarii, Czechosło-
wacji, NRD, Polski, Rumunii, Wę-
gier i Związku Radzieckiego, po-
święcone problemom zacieśnienia
współpracy krajów socjalistycz-
nych członków RWPG w dziedzi-
nie stosowania w rolnictwie no-
wych środków ochrony roślin —
pestycydów — oraz zbadań ich
wpływu na środowisko.

Próba raketowa USA

W środę Amerykanie przeprowa-
dzili na Przylądku Kennedy'ego
próbę wystrzelenia rakiety nie-
dźwkontynentalnej „Minuteman
3” z trzema głowicami, mającymi
osiągnąć wyznaczone cele w od-
ległości przeszło 8 tys. km w po-
łudniowo-wschodniej strefie Ocea-
nu Atlantyckiego. Nie udzielono
żadnych informacji, dotyczących
tej próby, poza oświadczeniem,
że przebiegła ona pomyślnie.

Akcja „Tupamaros”

W czwartek rano partyzanci z
organizacji „Tupamaros” wysa-
dzili w powietrze w Montevideo,
studia stacji telewizyjnej „Saeta”.
Akcję prowadziło 7 partyzantów,
w tym jedna kobieta. Pracowni-
ków zmuszono do opuszczenia bu-

Pracować lepiej — znaczy efektywniej

Konferencje PZPR w Wielkopolsce

KAMPANIA SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA POL-
SKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ W CA-
ŁEJ PEŁNI, W WIELKOPOLSCIE ODBYŁY SIĘ WZO-
RAJ KOLEJNE KONFERENCJE POWIATOWE — W JA-
ROCINIE, GOSTYNIU, PLESZEWIE, RAWICZU ORAZ
W POZNANSKIEJ DZIELNICY JEŻYCE. W TOKU ICH
OBRAZ PODSUMOWANO DOROBIEK GOSPODARCZY
I SPOŁECZNO-POLITYCZNY POSZCZEGÓLNYCH RE-
GIONÓW, WYTYCZONO PROGRAM DZIAŁANIA NA
NAJBLIŻSZE LATA ORAZ DOKONANO WYBORU
NOWYCH WŁADZ PARTYPNYCH NA NAJBLIŻSZĄ
KADENCJĘ. WYBRANI ZOSTALI RÓWNIEŻ DELE-
GACI NA KONFERENCJĘ WOJEWÓDZKĄ PZPR.

JAROCIN

W Powiatowej Konferencji
Sprawozdawczo — Wyborczej
PZPR w Jarocinie uczestniczy-
ło 177 delegatów reprezentują-
cych ponad 5 500 członków i
kandydatów, skupionych w
218 podstawowych i oddziało-
wych organizacjach partyj-
nych. Przybył na nią również
członek KC, I sekretarz KW
PZPR — Kazimierz Barcikow-
ski. Wprowadzenia do dys-
kusji nad referatem sprawoz-
dawczym oraz projektem pro-
gramu działania jarocińskiej

organizacji partyjnej na lata
1971-72, które dostarczone zo-
stało uprzednio uczestnikom,
dokonał I sekretarz ustępują-
cego Komitetu Powiatowego
Bolesław Popiela.

W 8-godzinnej debacie — do
dyskusji zgłosiło się ponad 30
delegatów. Analizie stopnia rea-
lizacji zadań wytyczonych na
poprzedniej konferencji na o-
kres ostatniego 2-lecia kończą-
cej się 5-latkę, towarzyszyła
również troska o dalszy, inten-
sywny i wszechstronny rozwój
wszystkich dziedzin życia poli-
tycznego i gospodarczego Zie-
mi Jarocińskiej.

Zabezpieczenie warunków
intensyfikacji produkcji prze-
mysłowej i rolniczej, doskona-
lenie form organizacji, uspra-
wienie handlu i usług, podnie-
sienie poziomu pracy wycho-
wawczej wśród młodzieży,
większe aktywizowanie dzia-
łalności społecznej kobiet —
oto tylko niektóre z tema-
tów, które były przedmiotem
rozważań uczestników dysku-
sji.

Podsumowując obrady, Ka-
zimierz Barcikowski omówił
aktualne problemy gospodar-
cze kraju i nakreślił w zwią-
zku z tym zadania stojące
przed przemysłem i rolni-
ctwem pow. jarocińskiego. Cie-
szą — stwierdził mówca — suk-
cesy Jarocińskiej Fabryki O-

J. Cross na wolności

W czwartek wieczorem za-
komunikowano oficjalnie w
Montrealu, że brytyjski dypla-
mata James Richard Cross u-
prowadzony 5 października br.
przez członków organizacji
Front Wyzwolenia Quebecu
(FLQ), został uwol-
niony. Poinformował o
tym premier rządu Quebecu,
Robert Bourassa. Uwolnienie
dyplomatę poprzedziły pertrak-
tacje.

Po zakończeniu pertrakta-
cji, które toczyły się w trzydziestu
domu na przedmieściach
Montrealu, w którym przetrzymy-
wano Jamesa Crossa, kawalkada
samochodów, w których znajdow-
ał się dyplomata brytyjski i
członkowie Frontu Wyzwolenia
Quebecu Marc Charbonneau i Jac-
ques Lanctot odjechała w kierun-
ku wyspy św. Heleny na rzece
św. Wawrzynca, na obszar gdzie
się znajduje konsulat kubański w
Montrealu. Na wyspie św. Heleny
konsul kubański Alfredo Ramir-
ez oczekiwał przybyłych. James
Crossa i dwóch członków FLQ.
Ramirez zapewnił ma obu pory-
waczom bezpieczny odjazd na Ku-
bę. (PAP)

Seria wizyt króla Husajna

W Kairze ogłoszono w czwar-
tek krótki komunikat o rozm-
owach przeprowadzonych
między prezydentem ZRA, An-
warem el-Sadatem i królem
Jordani, Husajnem. Komuni-
kat podkreśla, że głównym ce-
lem obu krajów jest zlikwidowa-
nie wszystkich następstw
agresji izraelskiej.
Po zakończeniu rozmów w Kai-
rze król Jordani Husajn rozpoczął
na serie wizyt w stolicach państw
zachodnich gdzie przeprowadzi
rozmowy w sprawie kryzysu bli-
skowschodniego. Kolejno odwie-
dzi on Londyn, Waszyngton, Pa-
ryż i Bonn. (PAP)

brabiarek i Jarocińskich Za-
kładów Przemysłu Maszynowe-
go Leśnictwa, wysoka wartość
ich produkcji. Chodzi jednak
o to, aby również dobre wyni-
ki osiągały wszystkie przed-
siębiorstwa. (Zsz)

GOSTYŃ

Zadania produkcji rolnej
5-latkę zostały wykonane w
całości — tak meldunek usły-
szało wczoraj na Powiatowej
Konferencji Sprawozdawczo-
Wyborczej PZPR w Gostyniu
178 delegatów, reprezentują-
cych 4567 członków partii tego
powiatu. W obradach uczestni-
czył m. in. zastępca członka
KC, sekretarz KW PZPR w
Poznaniu — Jerzy Zasada. We
wprowadzeniu do dyskusji I
sekretarz KP PZPR w Gosty-
niu — Cezary Kowalak nakre-
ślił węzłowe problemy powiatu
i pracy partyjnej.

Dyskutanicy poruszyli szeroki
Dokończenie na str. 4

Rząd NRF upoważnił

W. Brandta do podpisania
układu z Polską

Gabinet federalny upowa-
żnił w czwartek formalnie kan-
clerza NRF Willy Brandta i
ministra spraw zagranicznych
Waltera Scheela do podpisania
układu z Polską.

Jak informuje DPA, Brandt
i Scheel na posiedzeniu gabi-
netu raz jeszcze wskazali, że ce-
lem układu, jest ułożenie
drogi porozumienia i normali-
zacji stosunków. (PAP)

ADN na temat demarche mocarstw zachodnich

Agencja ADN donosi, że
przedstawiciele trzech mo-
carstw zachodnich zgłosili się
w dniu 2 grudnia br. do am-
basady ZSRR w NRD i złoży-
li notę werbalną dotyczącą
kroków podjętych przez wła-
dze NRD, w odpowiedzi na
zorganizowanie prowokacyj-
nego posiedzenia frakcji parla-
mentarnej CDU/CSU w Berli-
nie Zachodnim.

Nota ta — podaje agencja
ADN — została odrzucona jako
nieuzasadniona, zaś przedsta-
wicielom trzech mocarstw
wskazano, iż odpowiedzial-
ność za wszystkie skutki pro-
wokacji wzniesionej w Berli-
nie Zachodnim obciąża jej or-
ganizatorów. (PAP)

ETA nie uprowadziła konsula NRF

Jak donoszą agencje zachod-
nie, tajna organizacja baskijs-
ka ETA, opublikowała w
czwartek komunikat, w któ-
rym stwierdza, że nie ponosi
odpowiedzialności za uprowa-
dzenie Eugene Beihla, zachod-
noniemieckiego konsula w
San Sebastian.

Komunikat przesłany kores-
pondentom zagranicznym in-
formuje, że porwania dokona-
ła mała grupa b. członków
ETA, którzy przed trzema mie-
siącami zostali wykluczeni z
organizacji.

Komunikat m. in. przyznaje,
że organizacja akceptuje wszy-
stkie metody walki, włącznie
z walką zbrojną, w celu zmo-
bilizowania mas ludowych,
lecz w obecnej sytuacji nie
aprobuje porywania jako me-
tody walki.

Według agencji, porywacze
dotychczas nie nawiązali kon-
taktu ani z hiszpańskimi, ani
zachodnoniemieckimi czyn-
nikami oficjalnymi. (PAP)

„Głos” w prenumeracie

W „Ruchu” tylko do soboty

Każdy może zapewnić so-
bie codzienne otrzymywa-
nie naszego dziennika w pre-
numeracie.

Przedpłaty na prenume-
ratę „Głosu Wielkopolskiego”
w roku 1971 bez ża-
dnych ograniczeń przyjmują:
▲ „Ruch” — tylko do so-
boty, 5 bm., przy czym
wpłaty należy dokonać blan-
kiem PKO bezpośrednio
na konto „Ruchu”: Poznań
numer 122-6-211831;

▲ listonosze i urzędy
pocztowe — do 15 grudnia
br.

Cena prenumeraty wy-
nosi: na kwartał — 59 zł;
na półrocze 78 zł; na rok —
156 zł.

W razie jakichkolwiek trud-
ności z zamówieniem „Głosu”
w prenumeracie prosimy o za-
wiadomienie redakcji listem
lub telefonicznie: nr telefonu
657-18.

Dokumenty przyjęte na naradzie Komitetu Politycznego Układu Warszawskiego

Podajemy teksty dokumentów jednomyślnie przyjętych w Berlinie, w dniu 2 grudnia na naradzie Doradczego Komitetu Politycznego państw — członków Układu Warszawskiego o Przyjaźni, Współpracy i Wzajemnej Pomocy.

Oświadczenie w sprawie umocnienia bezpieczeństwa i rozwoju pokojowej współpracy w Europie

Ludowa Republika Bułgarii, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna, Niemiecka Republika Demokratyczna, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Socjalistyczna Republika Rumunii, Węgierska Republika Ludowa, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — uczestniczące w naradzie Doradczego Komitetu Politycznego państw — członków Układu Warszawskiego w Berlinie rozpatrzyły sytuację w Europie.

Narada z zadowoleniem konstataje, że wysiłki krajów socjalistycznych efektywnie przyczyniają się do uzdrowienia sytuacji na kontynencie europejskim oraz praktycznej realizacji zasad pokojowego współistnienia państw o odmiennych ustrojach społecznych.

Stwierdzono, że w ostatnim okresie w stosunkach między państwami europejskimi coraz bardziej torują sobie drogę tendencje do odprężenia i szerokiej dobrosąsiedzkiej współpracy.

Państwa reprezentowane na naradzie z zadowoleniem witają taki rozwój sytuacji w Europie, który odpowiada interesom wszystkich jej krajów, dużych i małych oraz służy zapewnieniu trwałego pokoju na całym świecie. Zamierzają one nadal przyczyniać się do rozszerzenia i pogłębienia wzajemnie korzystnych stosunków z innymi państwami Europy, które ze swojej strony wyrażają gotowość do prowadzenia polityki międzynarodowego odprężenia. Ponownie wskazano na konieczność przestrzegania w stosunkach między wszystkimi państwami zasad niezależności, suwerenności, integralności terytorialnej, równości i nieingerencji w sprawy wewnętrzne innych państw.

Uczestnicy narady podkreślili ważne międzynarodowe znaczenie faktu zawarcia układu między Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Niemiecką Republiką Federalną oraz paraflowania układu między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Niemiecką Republiką Federalną. Uznają istniejącą sytuację w Europie ukształtowaną w wyniku drugiej wojny światowej i powojennego rozwoju, nienaruszalności obecnych granic państw europejskich, przestrzeganie zasady rozwiązywania sporów wyłącznie przy pomocy środków pokojowych bez stosowania siły lub groźby jej użycia, wszystko to ma ogromne znaczenie dla losów europejskiego pokoju, dla pokojowej przyszłości narodów europejskich. Wejście w życie tych układów będzie odpowiadało żywotnym interesom wszystkich państw i narodów.

Uczestnicy narady jednomyślnie wyrazili swą solidarność z pokojową polityką Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Cały rozwój w Europie świadczy o tym, że bez udziału NRD nie jest możliwe zapewnienie w tym rejonie trwałego pokoju. Ustanowienie równoprawnych stosunków między Niemiecką Republiką Demokratyczną a innymi państwami, które dotychczas takich stosunków nie nawiązały, w tym także stosunków między NRD i NRF, opartych na powszechnie przyjętych normach prawa międzynarodowego, przyjęcie NRD do ONZ oraz innych organizacji międzynarodowych jako równoprawnego członka — stanowią żywotną konieczność chwili obecnej i bitych doniosłym wkładem w sprawę bezpieczeństwa europejskiego i międzynarodowego.

Państwa reprezentowane na naradzie w pełni popierają słuszne żądania Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, aby NRD uznała układ monachijski za nieważny od samego początku.

Uczestnicy narady potwierdzają stanowisko w sprawie bezpieczeństwa europejskiego, odprężenia i rozbrojenia, wyrażone w deklaracji bucharskiej z 5 lipca 1966 r.

Uczestnicy narady wyrazili zdecydowaną wolę partii i rządów swoich krajów do dalszego podjęcia wysiłków do osiągnięcia trwałego pokoju w tym rejonie świata.

kroków na arenie międzynarodowej, w interesie zapewnienia trwałego bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie. W tym celu każdy z nich będzie kontynuował aktywną politykę pokoju, odprężenia i szerokiej współpracy międzynarodowej.

Oświadczenie w związku z zaostreniem sytuacji w rejonie Indochin

Ludowa Republika Bułgarii, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna, Niemiecka Republika Demokratyczna, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Socjalistyczna Republika Rumunii, Węgierska Republika Ludowa i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — reprezentowane na naradzie Doradczego Komitetu Politycznego państw — członków Układu Warszawskiego w Berlinie rozpatrzyły sytuację kształtującą się na Półwyspie Indochińskim.

W ostatnim okresie Stany Zjednoczone Ameryki dopuściły się nowych aktów agresji przeciwko Demokratycznej Republice Wietnamu, dokonując szeregu zmasowanych napadów na terytorium DRW.

Te bezczelne poczynania imperializmu amerykańskiego wywołały głębokie oburzenie i gniew na całym świecie. Stany Zjednoczone Ameryki nie tylko demonstrują ponownie swą niechęć liczenia się z powszechnie przyjętymi normami w stosunkach między suwerennymi państwami, lecz przekreślają również własne obietnice. Rząd Stanów Zjednoczonych cynicznie złamał swoje zobowiązania do pełnego i bezwarunkowego zaprzestania bombardowań i ostrzeliwania terytorium Demokratycznej Republiki Wietnamu, które pozwoliło rozpocząć czterostronne rokowania w Paryżu na temat uregulowania problemu wietnamskiego. Rozklamowany niedawno przez prezydenta USA tzw. program pokojowego uregulowania sytuacji w Wietnamie okazał się po sprawdzeniu jedynie parawanem dla kontynuowania i rozszerzenia agresji.

Kontynuowanie rozbójniczej wojny w Wietnamie Południowym, rozszerzenie zbrojnej ingerencji w Laosie, podeptanie neutralności Kambodży i agresja przeciwko niej oraz nowe barbarzyńskie napady na Demokratyczną Republikę Wietnamu stanowią ognia jednego łańcucha, część składową tej samej polityki — polityki dla wienienia ruchu narodowo-wyzwoleńczego, polityki brutalnego imperialistycznego dyktatu, na rzucenia narodom swojej woli siłą oręża.

Nie jest przypadkiem, że USA jednocześnie zwiększają napięcie również w rejonie Dalekiego Wschodu. Zachęcają one te siły w Japonii, które dążą do odrodzenia militarystyki japońskiej i jego polityki ekspansji. Soldateska amerykańska i seulskie marionetki nieustannie organizują prowokacje przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, zachowują swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chińskiej Republice Ludowej w ONZ. Określone koła w USA sądzą być może, że im więcej krajów wciągną do swojej niebezpiecznej gry obliczonej na zaostrenie sytuacji międzynarodowej, tym łatwiej zdołają osiągnąć swoje imperialistyczne cele. Na tej drodze USA spotkać mogą tylko nowe niepowodzenia, nowe klęski.

Próby imperialistów amerykańskich, zmierzające do złamania woli narodu wietnamskiego, do zastraszenia i rzucenia go na kolana zakończyły się niepowodzeniem. Polityka USA stała w obliczu jednej z największych klęsk. Im bardziej USA rozszerzają interwencję, tym bardziej zdecydowany jest opór bohaterów narodu wietnamskiego, który cieszy się poparciem bratnich krajów socjalistycznych i wszystkich pokój miłujących sił na świecie.

Konstrukttywne propozycje, przedstawione przez Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Południowego Wietnamu i poparte przez rząd Demokratycznej Republiki Wietnamu stwarzały i stwarzają przywódcą Stanów Zjednoczonych możliwości zakończenia konfliktu, położenia kresu haniebnej awantury kolonialnej, w którą wciągnęli oni swój kraj. Całkowicie i bezwarunkowo wycofanie w określonym terminie wojsk amerykańskich z Wietnamu Południowego, utworzenie tymczasowego rządu koalicyjnego, na podstawie propozycji rządów Republiki Wietnamu Południowego i DRW — oto realna droga do osiągnięcia szybkiego rozwiązania politycznego w Wietnamie.

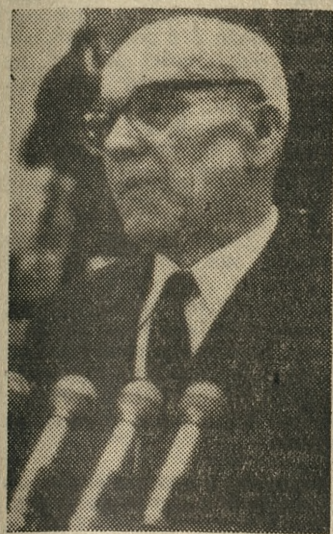
Uczestnicy spotkania zdecydowanie potępiają agresywne poczynania USA. Potwierdzają swą solidarność z narodami Wietnamu, Laosu i Kambodży, walczącymi o swoją wolność i niezależność, o święte prawo decydowania bez jakiegokolwiek ingerencji z zewnątrz o wyborze drogi swego rozwoju zgodnie z ich interesami i pragnieniami narodowymi. Działając w duchu zasad proletariackiego internacjonalizmu, broniąc sprawy pokoju i postępu, kraje socjalistyczne będą nadal udzielały narodom Indochin wszechstronnej pomocy i poparcia w celu przeciwstawienia się zbrojnej interwencji imperialistycznej.

Popierali one i będą nadal popierać wysiłki podejmowane przez rządy Demokratycznej Republiki Wietnamu, Republiki Wietnamu Południowego oraz przez siły patriotyczne Laosu i Kambodży w celu osiągnięcia jak najszybszego politycznego uregulowania sytuacji w rejonie Indochin.

Kraje socjalistyczne wierzą niezłomnie, że słuszną sprawą o którą walczą narody Wietnamu, Laosu i Kambodży zwycięży i zwyciężą, zachowując swą bazy wojenne na wyspie Tajwan, należącej do Chińskiej Republiki Ludowej. USA zwiększyły pomoc wojskową dla klikki czangkajszekowskiej, przeszkodziły one ponownie w przywróceniu należnych praw Chi

Potencjał gospodarczy i sojusz z państwami socjalistycznymi określają pozycję międzynarodową Polski

Skrót przemówienia W. Gomułki na akademii w Zabrzu z okazji Dnia Górnika

krajów socjalistycznych, aby uzyskać niezbędny dopływ środków pieniężnych. W latach następnej 5-latki oczekujemy od naszego górnictwa dalszego zwiększenia wydobycia węgla i osiągnięcia wydobywania w r. 1975 w granicach 160 do 165 mln ton.

Tak znaczny wzrost wydobywania wymaga rzecz jasna, odpowiednio zwiększonych nakładów inwestycyjnych. Efektywne wykorzystanie tych nakładów wymaga, aby programowanie przyrostów zdolności wydobywczych zarówno w kopalniach czynnych jak i nowo budowanych opierało się na prawidłowym wyborze optymalnych rozwiązań procesów technologicznych. Cykle budowy nowych kopalń, jak i rozbudowy kopalń istniejących, muszą być maksymalnie skracane.

Równoległe ze wzrostem wydobywania paliw musimy zdwoić wysiłki dla maksymalnego oszczędzenia ich zużycia w drodze modernizacji przestarzałych urządzeń energetycznych, lepszego wykorzystania energii odpadowej i likwidacji wszelkiego marnotrawstwa paliw. Wszystkie gałęzie przemysłu winny konsekwentnie wcielać w życie programy oszczędności w tej dziedzinie.

Lepsza gospodarność w przemyśle węglowym

Osiągnięcia 5-latki

Dzisiejszą „Barburkę” obchodzimy na przełomie dwóch planów 5-letnich. W latach 1966 — 1970 kraj nasz dokonał wielkiego wysiłku dla rozwoju swych sił wytwórczych, dla wzrostu dochodu narodowego, dla postępu gospodarczego i społecznego. Wydatnie wzrosła produkcja przemysłowa. Nasze rolnictwo mimo niesprzyjających warunków klimatycznych, w ostatnich dwóch latach stało się bardziej intensywne. Rozwinięły się nasz handel zagraniczny. Wzrosło też spożycie artykułów przemysłowych i żywnościowych. Na front pracy weszły nowe, liczne zastępy młodych, kwalifikowanych kadr. Podniósł się poziom świadomości społecznej i kulturalnej. I choć bieżący plan 5-letni nie we wszystkich założeniach będzie w pełni wykonany, możemy już dziś stwierdzić, że przyniósł on Polsce osiągnięcia na drodze rozwoju socjalistycznego budownictwa.

Na osiągnięcia bieżącego 5-lecia w wysokim stopniu złożył się wkład załóg górniczych. Dzięki waszemu wysiłkowi dokonaliśmy w ciągu tych lat znaczny postęp w rozwoju bazy surowcowej i paliwowo-energetycznej.

Za te wybitne osiągnięcia, za ofiarny i wysiłek, którego nie szczędziliście, aby sprostać rosnącemu potrzebom kraju — serdecznie dziękujemy wam, towarzysze górniczy!

Potrzeby naszego kraju na paliwa rosną nieustannie w miarę naszego rozwoju gospodarczego. W odróżnieniu od innych krajów, w których wskutek wysokiego kosztu wydobycia szybko zmniejsza się udział węgla w ogólnym zużyciu paliw na rzecz ropy naftowej i gazu — w naszej gospodarce paliwowo-energetycznej węgiel zajmuje wciąż pozycję dominującą. O ile np. we Francji, w Niemieckiej Republice Federalnej czy Belgii, większość, bo 60 do 70 proc. potrzeb paliwowo-energetycznych pokrywana jest przez paliwa płynne i gazowe, to u nas odwrotnie. Udział gazu ziemnego i ropy naftowej wzrósł w ostatnim 5-leciu w niewielkim stopniu z 0,7 proc. do 13,7 proc. w roku bieżącym.

Mimo, że przewidujemy nie wielki dalszy procentowy spadek udziału węgla w bilansie paliwowo-energetycznym kraju, wydobycie węgla kamiennego musimy nadal zwiększać. Coraz więcej węgla pochłania nasza energetyka i przemysł — w roku bieżącym ponad 83 mln ton. Ponad 23 mln ton przeznaczamy w tym roku na cele opałowe dla potrzeb ludności. Musimy dostarczyć w roku bieżącym ponad 28 mln ton węgla na eksport do krajów kapitalistycznych i do

wyników ekonomicznych, która pozwoli górnictwu na normalne oprocentowanie środków trwałych.

Przyczyny napięcia w sytuacji rynkowej

W toku realizacji zadań planu 5-letniego w ostatnich dwóch latach wystąpiły w naszej gospodarce napięcia i dysproporcje zakłócające jej rozwój. Odbiły się one niekorzystnie na sytuacji rynkowej.

Niesprzyjające warunki atmosferyczne w roku ubiegłym i bieżącym spowodowały obniżenie zasobów paszowych w rolnictwie — w roku 1969 głów nie okopowych, a w roku bieżącym zbóż — co pociągnęło za sobą spadek produkcji zwierzęcej a w następstwie pewnego zmniejszenia dostaw niektórych artykułów rolnych, zwłaszcza mięsa. Według danych spisu czerwcowego w bieżącym roku mieliśmy o 910 tys. sztuk trzody chlewnej i 205 tys. sztuk bydła mniej niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. Zmniejszony skup żywca spowodował pogorszenie zaopatrzenia rynku w produkty pochodzenia zwierzęcego.

Trudności na rynku mięsny są dotkliwe, trzeba je jednak oceniać we właściwych proporcjach. Spożycie mięsa w przeliczeniu na 1 mieszkańca wzrosło u nas poważnie — z 37,7 kg w 1955 roku do 49,2 kg w 1965 roku i do 52,6 kg w 1969 roku, nie licząc wzrostu spożycia tłuszczy zwierzęcych. W bieżącym roku spożycie mięsa utrzyma się w zasadzie na poziomie ubiegłorocznym. Jednakże zapotrzebowanie wyprzedza podaż mięsa i jego przetworów. Doceniając wagę regionu śląskiego staramy się o to, aby trudności zaopatrzeniowe, które przeżywa kraj, były tu możliwie złagodzone.

Wobec spadku pogłowia zwierząt gospodarskich, co w konsekwencji pociągnęło za sobą spadek skupu żywca, zwłaszcza wieprzowego, utrzymanie w roku bieżącym zaopatrzenia rynku w mięso na poziomie roku ubiegłego było możliwe tylko dlatego, że dokonaliśmy ostrej redukcji eksportu mięsa. W ostatnich latach w ogóle, aby poprawić zaopatrzenie rynku krajowego musieliśmy rokrocznie zmniejszać eksport mięsa i wyrobów mięsnych, tak, że obecnie rozmiary tego eksportu są mniejsze i dalsze zmniejszanie ich jest w obecnych warunkach niemożliwe ze względu na nasze zobowiązania płatnicze wobec krajów kapitalistycznych.

W rezultacie ograniczenia eksportu mięsa dochody państwa z tego tytułu nie pokrywają już kosztów importu zbóż i pasz. Na zaciąganie kredytów dla importu większej ilości artykułów spożywczych, pozwolić sobie nie możemy. Kredyty możemy i musimy za ciągać, ale wyłącznie na cele inwestycyjne, rozwojowe, pozwalające uruchamiać produkcję dla kraju i na eksport, gdyż tylko wówczas będziemy mogli kredyty te spłacać.

Poprawa zaopatrzenia rynku w mięso i jego przetwory wiąże się ściśle z odbudową spadku i dalszym wzrostem pogłowia zwierząt gospodarskich. Tendencja ta już wystąpiła w gospodarstwach rolnych, jednak wzrost skupu żywca wieprzowego wystąpi dopiero w II połowie 1971 r., aby podnieść zainteresowanie hodowców w odbudowie i zwiększeniu pogłowia, zwłaszcza trzody chlewnej niezbędnej jednak stając się koniecznością nienależącej opłacalności hodowli.

Problemem najważniejszym staje się import zbóż i związane z tym zaopatrzenie hodowców w pasze treściwe. Jak trudny do rozwiązania jest ten problem wystarcza wskazać, że w roku bieżącym globalne zbiory 4 zbóż są u nas niższe o ponad 2,4 mln ton w po-

równaniu z rokiem ubiegłym. W tej trudnej sytuacji przyszedł nam z pomocą Związek Radziecki, który dostarczył nam ze zbiorów tegorocznych dwa miliony ton zbóż. Ponadto, lepsze niż w roku ubiegłym plony roślin okopowych i zbiory siana sprzyjać będą odbudowie pogłowia zwierząt gospodarskich.

Środki jakie podejmujemy dla zwiększenia produkcji mięsa dadzą efekty dopiero po pewnym czasie. Dlatego istnieje konieczność zrównoważenia popytu na artykuły mięsne z podażą przy równoczesnym zwiększeniu sprzedaży innych artykułów spożywczych, których mamy pod dostatkiem.

Sytuacji rynkowej kraju nie możemy traktować w oderwaniu od całości rozwoju naszej gospodarki narodowej. Trudno ści, jakie się pojawiają na drodze wzrostu naszej ekonomiki mogą być rozwiązywane z powodzeniem wtedy jedynie, gdy będziemy pomyślnie realizować całość naszych zadań w dziedzinie produkcji, inwestycji, handlu zagranicznego, zatrudnienia itp., gdy równocześnie zgodnie z wytycznymi V Zjazdu naszej partii będziemy podnosili na wyższy poziom planowanie i zarządzanie wszystkimi gałęziami i zakładami pracy, gdy przez wyższą efektywność gospodarowania i wyższą społeczną wydajność pracy osiągniemy wyższy dochód narodowy.

Od poziomu naszej gospodarki, od naszego potencjału produkcyjnego, technicznego zależy również nasza pozycja międzynarodowa. W stosunkach międzynarodowych tak ekonomicznych jak i politycznych liczą się tylko ci, którzy mają mocną i samodzielną pozycję gospodarczą, którzy są wartościowymi partnerami we współpracy ekonomicznej i nadążają za burzliwym postępem nauki i techniki.

Sojusz z ZSRR gwarancją naszego bezpieczeństwa

Znaczenie i pozycję międzynarodową Polski — oprócz jej potencjału ekonomicznego — określa także i to w stopniu nie mniejszym, jej przynależność do wspólnoty państw socjalistycznych. Sojusz z państwami socjalistycznymi, w szczególności ścisła i wszechstronna współpraca ze Związkiem Radzieckim stanowią dla Polski najskuteczniejszą gwarancję bezpieczeństwa. Jedność i solidarność krajów socjalistycznych, w szczególności jednolite działanie państw Układu Warszawskiego stanowią główne źródło sukcesów, jakie odnosi nasza polityka zagraniczna zmierzająca do utrwalenia pokoju w Europie i świecie. Mam tu na myśli układ zawarty między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną, oraz układ między Polską a NRF, który w dniach najbliższych ma być podpisany w Warszawie przez kanclerza NRF p. Brandta i premiera rządu PRL tow. Cyrankiewicza.

Nie zdradzę żadnej tajemnicy, gdy powiem, że sprawa była także przedmiotem kolektownych konsultacji na naradzie przedstawicieli państw Układu Warszawskiego, która w dniu wczorajszym odbyła się w stolicy NRF — Berlinie. Problem normalizacji stosunków między Niemiecką Republiką Federalną a Polską Rzeczpospolitą Ludową jest w istocie rzeczy problemem, daleko szerszym. Chodzi o doprowadzenie do normalizacji między NRF a wszystkimi państwami Układu Warszawskiego. Tylko na takiej bazie może się rozwijać bez przeszkód proces normalizacji między NRF a poszczególnymi państwami socjalistycznymi.

Ponieważ ze strony wszystkich państw Układu Warszawskiego istnieje jak najlepsza wola do rozsądnej normalizacji stosunków z NRF, można przypuszczać, że tak

jak udało się znaleźć wspólne stanowisko umożliwiające zawarcie układów między Związkiem Radzieckim a NRF, oraz między PRL a NRF, tak samo powinno być możliwe osiągnięcie porozumienia między NRF a Czechosłowacją, oraz między NRF a Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Układy moskiewski i warszawski wnoszą jakościowo nowe elementy do stosunków między NRF a państwami socjalistycznymi.

W układzie ZSRR — NRF stwierdza się nienaruszalność powojennego polityczno-terytorialnego status quo obejmującego także NRD i jej granice.

Podstawy normalizacji stosunków z NRF

Najważniejszym postanowieniem układu polsko-zachodni niemieckiego jest zgodne stwierdzenie stron w sprawie zachodniej granicy Polski. W układzie tym NRF uznała ostateczny charakter naszej zachodniej granicy państwowej na Odrze i Nysie Łużyckiej.

Jak już wspominałem układ o normalizacji stosunków między PRL a Republiką Federalną Niemiec ma być w najbliższych dniach podpisany. Zanim układ ten wejdzie w życie musi być przez obie strony ratyfikowany. To samo dotyczy układu między ZSRR a NRF, podpisanego 12 sierpnia br.

Stanowisko, jakie wobec tych układów i ich ratyfikacji zajmie zachodni niemiecki Bundestag, reprezentowane w nim partie polityczne, zadecyduje nie tylko o dalszym kształtowaniu się stosunków między NRF a państwami Układu Warszawskiego, lecz także w stanowisku tym wyrażać się będzie odpowiedź na zasadnicze pytanie, czy rozwój sytuacji w Europie ma prowadzić do pokojowej współpracy wszystkich państw europejskich, czy też do nowych napięć. Opozycyjne partie polityczne w Bundestagu, głosząc za ratyfikacją tych układów wyrażają na pewno więcej w społeczeństwie zachodni niemieckim, w krajach socjalistycznych i w europejskiej opinii publicznej, niż w przypadku gdyby układy te zostały ratyfikowane tylko głosami deputowanych przynależnych do SPD i FDP.

Przed dwudziestu laty w Układzie Zgorzeleckim między Polską Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną wytyczona została polsko-niemiecka granica państwowa na Odrze i Nysie Łużyckiej. Stworzyło to warunki do rozwoju braterskich stosunków przyjaźni i współpracy między obywatelami socjalistycznymi krajami. Obecny układ między Polską a NRF zamyka ostatecznie problem granic.

W ten sposób z korzyścią dla obu stron stosunki między Polską a NRF wchodzi w nowy etap. Chcemy wierzyć, że normalizacja tych stosunków będzie się posuwała konsekwentnie naprzód, że doprowadzi do zawarcia stosunków dyplomatycznych i stworzy nowy klimat sprzyjający rzeczowej współpracy ekonomicznej, naukowo-technicznej i kulturalnej.

Układ między Polską a NRF sankcjonując prawnie istniejący stan rzeczy oraz nakładając na obie strony określone zobowiązania na przyszłość, jest równocześnie wyrazem dobrej woli i gotowości do wyeliminowania ze wzajemnych stosunków złego dziedzictwa minionych lat. Tylko cierpliwe i konsekwentne działanie zgodne z literą i duchem układu może się przyczynić do zaspokojenia tej pragnienia, jaką między narodem polskim i niemieckim wykopła barbarzyńska hitlerowska okupacja i która pogłębiała nieodpowiedzialne, nawołujące do odwetu głosy zła Łaby.

Normalizacja stosunków między NRF a krajami socjalistycznymi, rozwijając najbardziej zapalne problemy, otwiera możliwości szerszych i bardziej generalnych porozumień między Wschodem a Zachodem. Wzrosła szansa zwołania europejskiej konferencji i osiągnięcia porozumienia w sprawie wyznaczenia się ujęcia siły, podjęcia szerszej współpracy gospodar-

czej, naukowo-technicznej i kulturalnej oraz konkretnych kroków na rzecz rozbrojenia.

Pokoju rozwój stosunków w Europie będzie miał niewątpliwie korzystny wpływ na sytuację w innych regionach świata, w których płoną ogniska konfliktów zbrojnych, a imperializm usiłuje zdławić wyzwolenie ruch narodów i narzucić swoją dominację.

Sytuacja, w której wkraczamy w nowy plan 5-letni kształtuje się pomyślnie dla sił socjalizmu i pokoju. Dodaje to nam wiary w celowość i owocność naszych wysiłków nad rozwojem naszego kraju. Wasz udział w tym wysiłku jest szczególnie doniosły.

Waszą zasługą jest, że Polska posiada dziś wysoki potencjał górniczy, solidną bazę dla wykonania zadań następnego planu 5-letniego. Reprezentujecie wielką siłę — kilkuset tysięcy armii górników o coraz wyższych kwalifikacjach i doświadczeniu, miłujących swój zawód i świadomych swej odpowiedzialności wobec kraju. Górnicy Śląska i Zagłębia wraz z całą śląską klasą robotniczą, która nie szczędziła swej krwi i trudu dla tej ziemi — jak zawsze — znajdują się w awangardzie budowniczych Polski socjalistycznej.

Pragnę wyrazić głębokie przekonanie, że tak jak nigdy nie zawiedliśmy w przeszłości nadziei, które kraj wiązał z waszą walką i pracą — tak w latach, które nadchodzi z honorem wypełnienie zadania, które stawiamy przed polskim górnictwem. W imieniu Komitetu Centralnego naszej partii, życząc wam, drodzy towarzysze, nowych, jeszcze większych osiągnięć w pracy zawodowej. Zdrowia i wiele radości w życiu osobistym. (PAP)

Świadkowie o przestępstwach USA w Wietnamie

W Waszyngtonie odbywa się obecnie sesja „Obywatelskiego Komitetu Badania Amerykańskich Przestępstw Wojennych” — antywojennej organizacji, która powstała w końcu 1969 roku po ujawnieniu masakry w wietnamskiej wiosce My Lai.

Występujący na sesji weterani wojny wietnamskiej składają uzupełniane zdjęciami relacje dające makabryczny obraz metod stosowanych przez armię amerykańską w Indochinach. W relacjach przytaczane są przykłady bestialskiego obchodzenia się przez armię amerykańską z jeńcami wojennymi. W celu wydobycia od nich zeznań jeńcy poddawani są wstrząsami elektrycznymi, umieszczani w celach do których wpuszczano jadłowięce węże oraz przesłuchiwa- ni w śmigłowcach pod groźbą wyrzucenia z kabiny na wysokości kilkuset metrów.

Jeden z występujących na sesji świadków b. członek specjalnej grupy wywiadowczej K. B. Osborn oświadczył, że obserwował sceny wyrzucania z helikopterów „opornych” jeńców. (PAP)

Konferencja europejska

Rząd ZSRR akceptuje propozycję fińską

Ambasador ZSRR w Finlandii, Biełajkow, złożył wizytę ministrowi spraw zagranicznych tego kraju Leskinenowi i zakomunikował mu, że rząd radziecki po uważnym przestudiowaniu aide — memoire rządu Finlandii z dnia 25 listopada br. stwierdza z zadowoleniem, że nowa inicjatywa strony fińskiej stanowi pozytywny krok sprzyjający praktycznemu przygotowaniu europejskiej konferencji w sprawach bezpieczeństwa i współpracy.

Strona radziecka wyraża swoje zgodne na propozycję rządu Finlandii dotyczącą przeprowadzenia odpowiednich konsultacji w sprawie zorganizowania konferencji europejskiej. (PAP)

Konferencje PZPR w Wielkopolsce

Dokończenie ze str. 1

wachlarz problemów, skupiając się głównie na sprawach związanych z rolnictwem.

Poszukiwanie rezerw w powiecie, który należy do rolniczej czołówki w województwie, nie jest rzeczą łatwą, jednak takie rezerwy — zdaniem dyskutantów — istnieją. Osiągnięte w tym roku wyniki 22,2 kw. rzepaku z hektara, 29,6 kw. czterech podstawowych zbóż, 230 kw. ziemniaków i 360 kw. buraków — są dowodem wysokiej kultury rolnej w pow. gostyńskim.

Szukając dróg dalszej intensyfikacji rolnictwa dyskutanci wskazywali na potrzebę rozszerzenia szkolenia fachowego, objęcia nim większej niż dotychczas liczby młodych, wyczerpanych na potrzeby rolnictwa instytucji prowadzących usługi, rozszerzenia bazy pastwisk, tak potrzebnej dla rozwoju hodowli. Dyskutanci wskazywali również, że konieczne jest podwyższenie wymagań w stosunku do kadr kierowniczych. Dzisiaj działacze i kierownicy muszą się uczyć pracy organizacyjnej oraz ekonomicznej analizy i umiejętności postępowania się nią jako elementem racjonalnego rachunku ekonomicznego.

Zabierając głos w dyskusji, sekretarz KW Jerzy Zasada wysoko ocenił działalność gostyńskiej organizacji partyjnej, jak również przebieg samej konferencji. Odnaczała się ona dużą rozwagą i głęboką troską o dalszy rozwój powiatu. Dowodem pełnego zaangażowania się w pracę polityczną — mówił sekretarz — są wyniki produkcji. Zatem ambicją ociągających się w produkcji powinno być dorównanie przodującym. Nie ma w tych sprawach rzeczy drobnych, na które można by przynajmniej

oczy. Świadomość tego jest po prostu wszystkim, szczególnie jednak — w warunkach gostyńskich — w instytucjach pracujących na rzecz rolnictwa. Osiągnięcie lepszych wyników zależy bowiem od współdziałania wszystkich ludzi pracy. Na takie współdziałanie czeka nasza gospodarka. (jk)

POZNAŃ-JEŻYCE

Wczorajsza Dzielnicowa Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza jeżyckiej organizacji partyjnej objęła wszystkie najważniejsze sprawy, którymi zajmowano się na co dzień w mijającej kadencji.

W konferencji uczestniczyło 195 delegatów, reprezentujących ponad 6300 członków PZPR na Jeżycach oraz członek Egzekutywy KW PZPR w Poznaniu, przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej — Franciszek Nowak i kierownik Wydziału Ekonomicznego KW — Henryk Stach.

Wystąpienie I sekretarza KD PZPR na Jeżycach — Stanisława Stopińskiego było wprowadzeniem do późniejszej bogatej dyskusji nad pracą partyjną w dzielnicy w minionych 2 latach.

Wczorajsze obrady koncentrowały się nie tylko nad zagadnieniami wewnątrzpartyjnymi. Konferencja zajęła się z wielką uwagą również działalnością gospodarczą przemysłu i drobnej wytwórczości. Podkreślano dotychczasowe nie małe osiągnięcia, a zarazem krytycznie oceniono nie dość jeszcze efektywną gospodarkę powierzonym majątkiem w przedsiębiorstwach, niedostateczną produkcję czasami niskiej jakości. Osobnym tematem były oceny procesów inwestycyjnych w dzielnicy, realizacji uchwały V Plenum KC oraz zadań w zakresie pracy ideowo-wychowawczej.

Problematykę te rozwinęto w dyskusji. Ponad 20 mówców zajmowało się żywymi sprawami administracji, gospodarki i mieszkańców dzielnicy oraz jej organizacji partyjnej.

Na zakończenie obrad zabrał głos Franciszek Nowak. Podkreślił pomyślną na ogół realizację zadań produkcyjnych, zwrócił on uwagę na gromadzenie się zapasów produktów rynkowych, co świadczy o jej niedostosowaniu do potrzeb ludności. Szczególna rola spoczywa tu na przemysle terenowym i spółdzielczości pracy, które powinny lepiej zaspokajać potrzeby mieszkańców. Konieczna jest również poprawa stylu pracy handlu.

F. Nowak omówił ponadto m. in. problemy polityki kadrowej oraz wychowania społecznego. (zs)

PLESZEW

W Powiatowej Konferencji Sprawozdawczo - Wyborczej PZPR w Pleszewie wzięło udział 148 delegatów. W konferencji uczestniczyli również sekretarz KW PZPR w Poznaniu — Romuald Jezierski i członek KC PZPR — Stanisław Królik.

Referując osiągnięcia pleszewskiej organizacji partyjnej, która liczy 4116 członków i kandydatów, I sekretarz KP Alojzy Staszewski podkreślił, że zadania kończącej się 5-letki będą w pełni wykonane. Ocenia się więc, że produkcja globalna przemysłu osiągnie 105 proc. planu, a eksport zostanie zrealizowany w 112 proc. Równocześnie znacznie zostanie przekroczony wskaźnik dynamiki wzrostu produkcji (planowana dynamika 8,5 proc.).

Wychodząc naprzeciw nowym metodom gospodarowania, zlikwidowano planowy deficyt w Pleszewskiej Fabryce Obrabiarek, a w kilku innych zakładach obniżono znacznie koszty produkcji. Świadczy to o sprawnej pracy pleszewskiego przemysłu, co wyraża się przede wszystkim w wyższej wydajności pracy, lepszej organizacji pracy i zarządzania. Wzrosło też wykorzystanie maszyn i urządzeń, m. in. w Pleszewskiej Fabryce Aparatury Przemysłu Spożywczego produktywność majątku trwałego zwiększyła się w 1970 r. z 1,60 zł do 1,70 zł na 1 zł wartości majątku, wyprzedzając wzrost technicznego uzbrojenia pracy.

Chociaż osiągnięcia są znaczące

ne — mówiono w dyskusji — to jednak wiele rezerw oczekuje nadal na zagospodarowanie. Przy tych samych środkach produkcji można znacznie zwiększyć eksport maszyn i urządzeń oraz poprawić jego opłacalność. Chodzi ponadto m. in. o podniesienie na wyższy poziom rachunku ekonomicznego w zakładach powiatu.

Zabierając głos w dyskusji, sekretarz KW PZPR — Romuald Jezierski — podkreślił, że konferencja odbywa się na przełomie dwóch 5-letek, czemu towarzyszy przechodzenie do intensywnych metod gospodarowania. Z faktów tych wynikają określone wnioski i zadania także dla pleszewskiej organizacji partyjnej. Sekretarz KW ocenił pozytywnie za równo dotychczasową pracę Komitetu Powiatowego w Pleszewie, jak i przebieg samej konferencji. (zm)

RAWICZ

W sali Powiatowego Domu Kultury toczyły się wczoraj obrady — Konferencji Sprawozdawczo - Wyborczej rawickiej organizacji partyjnej. W konferencji, która zgromadziła 178 delegatów, wzięło udział sekretarz KW PZPR — Czesław Kończal.

Wprowadzenie do dyskusji wygłosił dotychczasowy I sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR Czesław Wierucki. Mówca stwierdził, że w życiu liczącym 4700 osób organizacji partyjnej Ziemi Rawickiej poczesne miejsce zajmowały w ostatnim okresie sprawy porządkowania i doskonalenia działalności ekonomicznej, technicznej produkcyjnej i socjalno-bytowej.

Rawicka organizacja partyjna dokonała w toku kampanii sprawozdawczo-wyborczej oceny wyników pracy ideowo-wychowawczej i politycznej wszystkich swoich członków.

W dyskusji, która obejmowała szeroki krąg spraw gospodarczych i wewnątrzpartyjnych, zabrał także głos Czesław Kończal. Mówca ocenił bardzo pozytywnie pracę powiatowej instancji partyjnej, zwłaszcza na wsi, w zakresie dalszego intensyfikowania produkcji rolniej.

Wiązanie pracy partyjnej z działalnością gospodarczą przyniosło w Rawickim na ogół dobre rezultaty. Niemniej wiele pozostało do zrobienia, zwłaszcza dotyczy to usprawnienia realizacji inwestycji, zwiększenia tempa wzrostu wydajności pracy i poprawy efektywności nakładów w przemyśle. Również rolnictwo rawickie, chociaż reprezentuje wysoki poziom, posiada jeszcze nie wykorzystane rezerwy. Sekretarz KW podkreślił ważne znaczenie dyscypliny partyjnej i społecznej, poczucia odpowiedzialności i obowiązku. (wp)

A resztowanie Angeli wywołało spontaniczne protesty. W Nowym Jorku wokół gmachu więzienia kobiecego, gdzie ją zamknięto nie ustały demonstracje. Hasło „Wolność dla Angeli” rozlegało się na wielu wiecach protestu, organizowanych w różnych miejscowościach USA.

Ten wstęp nie powstał w naszej redakcji. Stanowił dosłowny fragment z nowojorskiego tygodnika „Newsweek”, dalekiego lewicowym sympatiom. Jest to fakt znamienny, że wydawcy jednego z największych czasopism amerykańskich zdecydowali się opublikować szerszą względnie obiektywną pozycję, poświęconą sprawie Angeli Davis. Zrobili to, by nie rozmiąć się z nastrojami milionów Amerykanów, zwłaszcza młodszych pokoleń. O Davis głośno dzisiaj w całych Stanach Zjednoczonych.

Ma 26 lat, urodziła się w średnio sytuowanej rodzinie murzyńskiej w Birmingham (Alabama) w mieście, gdzie zamachy bombowe białych rasistów wymierzone przeciwko działaczom murzyńskim, walczącym o zniesienie segregacji i równe prawa dla obywateli, były zjawiskiem codziennym.

Na niepospolicie zdolną dziewczynkę zwrócił uwagę przedstawiciel jednej z nowojorskich szkół o postępowym charakterze. Jako piętnastolatka trafiła Angela do największego miasta USA. Kończy szkołę z wyróżnieniem, otrzymuje stypendium, umożliwiające jej studia na Uniwersytecie Brandeis w zakresie literatury.

Z tego okresu pochodzi opinia o niej prof. Murreya Sacksa: „Jedną z najlepszych studentek, z jakimi miałem do czynienia”.

Potem Sorbona i uniwersytet we Frankfurcie (NRF), gdzie zainteresowała się filozofią. Opinia prof. Oskara Negta: „Opanowała język niemiecki w zadziwiająco krótkim czasie. Tak samo szybko udało jej się zrozumieć filozofię Kanta i Hegla”.

Wraca do USA w roku 1967, wiąże się początkowo z uniwersyteciem w San Diego. Tu zainicjuje się z pracą murzyńskich organizacji społecznych i wstępuje do Partii Komunistycznej. W roku 1969 Angela Davis, po obronie pracy doktorskiej, zwycięża we współzawodnictwie o objęcie stanowiska wykładowcy filozofii uniwersytetu Kalifornijskiego. Le dwa jednak podjęła pracę, FBI wymogło na radzie uczelni, by ją zwolnić ze względu na przynależność do KP USA. Zrodziło to falę studenckich protestów. Sprawę rozpatrywał sąd, nakazując przywrócić młodą doktor filozofii do pracy.

Już wtedy niezwykle uzdolniona, urodziwa, młoda pracownica nauki była bożyszczem znacznej części młodzieży akademickiej całych Stanów. Na jej wykładach bywali wszyscy naukowcy wydziału a natłok studentów był taki, że spotkania organizowano w jednej z największych sal Los Angeles, mieszczącej 2.000 osób. Z tego okresu pochodzi opinia prof.

Ważnym jest ogólnowojeżdźka wystawa plastyków — amatorów. Jej współorganizatorem będzie WKZZ.

Najbardziej rozkochani są sympatycy klubu w teatrze. Urządzają wieczory poezji, sprasają na spotkania aktorów. A poszczycić się może „Merkury” wizytą gwiazd nie lada. Bywał tu Łomnicki, Holoubek, Gogolewski, Olbrychski. W czasie

„Merkury” i teatr

się tych spotkań sala jest tak pełna, że z trudem mieści wszystkich chętnych. Atmosfera na tych spotkaniach najlepiej świadczy o powodzi powtórnym spotkaniu występujących artystów. Poznańscy aktorzy za domowili się tu na dobre, stworzyli zespół „Atelier 68”, w którego ramach przygotowują interesujące, często awangardowe inscenizacje. Dotrzymuje im kroku amatorski „Teatr Małych

CZŁOWIEK, O KTÓRYM SIĘ MÓWI

Donalda Kalisha: „W jej wykładach nie było „wody”. Pokazała znakomitą wiedzę we wszystkich dziedzinach”.

A jednak z końcem roku akademickiego 1969—1970 — Angela Davis została zwolniona. Oparto się na pochodzącej z roku 1940 uchwale władz uczelni, iż „nie zatrudnia się członków Partii Komunistycznej”. Usunięcie z uniwersytetu stało się dla 26-letniej utalentowanej pracownicy naukowej przełomowym momentem w ży-

vis, której zarzuca się współudział w opisanej akcji. FBI zalicza ją w poczet dziesięciu najniebezpieczniejszych poszukiwanych przestępców! Wprawdzie Angela nie przebywała na wet w San Rafaelu w momencie tragicznych zjask, niemniej policja dowodzi, że jest ona właścicielką broni, którą posługiwał się nieżyjący Jackson. FBI twierdzi, iż Davis kupiła przed pewnym czasem tę broń. Prawo kalifornijskie zaś stanowi, że nabywca jest właścicielem i może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej na równi ze sprawcą przestępstwa. Kara, grożąca w opisanym przypadku: dożywotnie więzienie, do pozbawienia życia włącznie...

FBI okazała się w tropieniu Angeli Davis bardziej operatywna, niż gdy chodziło o sprawców głośnych morderstw na wybitnych osobistościach amerykańskiego życia publicznego. Znalezione ją 20 października w jednym z nowojorskich moteli, wbrew listom gończym — bez broni i nie stawiającą oporu.

Szczegóły i niektóre okoliczności, związane z nagonką przeciw Davis nie są jeszcze znane. Znałe natomiast ponure precedensy mordów sądowych w USA, że przypomnę choćby procesy Sacco i Vanzetti'ego i małżeństwa Rosenberga. Nie ulega wątpliwości, iż władze od pewnego czasu pragnęły wyeliminować Angeli z życia politycznego. W ten sposób podjęta została próba zastraszenia lewicującej młodzieży studenckiej.

„Jako Murzynka i komunistka Angela nie może liczyć na sprawiedliwość” — oznajmiła adwokatka aresztowanej.

Davis podjęła głodówkę więzienną. W całych Stanach zrodziła się „Ruch w obronie Angeli”, jednoczący ludzi rozmaitych przekonań, różnego koloru skóry i środowisk. Z oświadczeniem w obronie uwięzionej działaczki wystąpiło kierownictwo KP USA.

Kończąc relację o sprawie Angeli Davis drugim cytatem z „Newsweek'u”: „Czy Angela brała udział w przygotowaniu zamachu? Ludzie, którzy do niej ją znają, odmawiają wiary takim twierdzeniom. I jest na to wiele dowodów”.

WIESŁAW PORZYCKI

PÓŁKA Z KSIĄŻKAMI

LITERATURA PIĘKNA

Bolesław Prus — „Wybór noweli”. PIW, str. 290, zł 10.

Stanisław Kowalewski — „Ten chwiejny ład”. PIW, str. 331, zł 18.

Ewa Nowacka — „Heliofag, wnuk Mezy”. Czytelnik, str. 283, zł 17.

Dora Pawłowa — „Szczególny wypadek”. Czytelnik, str. 352, zł 20.

Zbigniew Zakiewicz — „Biały karzeł”. Czytelnik, str. 222, zł 13.

„Stara poezja arabska”, seria „Biblioteka poetów”. PIW, str. 242, zł 20.

REPORTAŻE

Maciej Gryfin — „Kształt chleba”, reportaże. Wyd. Poznańskie, str. 316, 28, —zł.

WSPOMNIENIA

Wacław Ciecociński — „Ci z cekaemów”. Wyd. MON, str. 338, zł 28.

Krzyszyna Wigura — „Długa lekcja”. Czytelnik, str. 380, zł 20.

Władysław Golałek „Boryna” — „Bez rozkazu”. LWS, str. 422, zł 38.

Jan Onacik — „Pod szczęśliwą gwiazdą. Wspomnienia partyzanta”. KłW, str. 318, zł 25.

INNE

Andrzej Waliński — „Filozofia a mesjanizm. Studia z dziejów filozofii i myśli społeczno-religijnej romantyzmu polskiego”. PIW, str. 316, zł 45.

Maciej Masłowski — „Maksymilian Gierski i jego czasy”. PIW, str. 370 (ilustr.), zł 95.

Wiktoria Ostrowska — „Amatorski film turystyczny”. „Biblioteka Filmowa Amatora”. Wyd. Artyst. i Filmowe, str. 148 + ilustr., zł 25.

„Cudze piórka. Pastisz, persyflaż parodia” — wybór i opracowanie Leon Przemski. Iskry, str. 323, zł 30.

Stanisław Czajka, Józef Kowtun — „Komisje do spraw młodzieży pracującej. Poradnik”. Wyd. Związkowe, str. 139, zł 12.

Czesław Druet, Zygmunt Kowalik — „Dynamika morza”. Biblioteka Oceanologii i Hydrotechniki. Wyd. Morskie, str. 428, zł 70.

Dokumenty przyjęte na naradzie

Dokończenie ze str. 2

ULBRICHT — pierwszy sekretarz KC Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, przewodniczący Rady Państwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej; WILLI STOPH — przewodniczący Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej WŁADYSŁAW GOMULKA — pierwszy sekretarz KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej; JOZEF CYRANKIEWICZ — prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W imieniu Socjalistycznej Republiki Rumunii NICOLAE CEAUȘESCU — sekretarz generalny Rumuńskiej Partii Komunistycznej, przewodniczący Rady Państwa Socjalistycznej Republiki Rumunii, ILIE VERDET — pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Socjalistycznej Republiki Rumunii.

W imieniu Węgierskiej Republiki Ludowej JÁNOS KADAR — pierwszy sekretarz KC Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej, JENŐ FOCK — premier węgierskiego rządu robotniczo-chłopskiego.

W imieniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich LEONID BREŻNIEW — sekretarz generalny KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, ALEKSIEJ KOSTYGIN — przewodniczący Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Berlin, 2 grudnia 1970 r.

Przygotowania do wyborów w Pakistanie

Prezydent Pakistanu gen. Yahia Khan oświadczył w czwartek w przemówieniu telewizyjnym do narodu, że oddziały armii pakistańskiej zostały rozmieszczone w całym kraju w celu dopomożenia administracji w utrzymaniu porządku i zapewnienia atmosfery spokoju podczas wyborów powszechnych, które odbędą się w najbliższy poniedziałek. Prezydent podkreślił, że rząd nie będzie tolerował żadnej działalności, której celem byłoby zakłócenie spokojnego przebiegu wyborów.

Szpiegostwo USA nad Kanałem Sueskim

Dziennik „Al-Ahram” pisze w numerze czwartkowym, że mimo iż Stany Zjednoczone poinformowały o przerwaniu szpiegowskich lotów maszyn „U-2” nad Kanałem Sueskim, Amerykanie kontynuują operacje szpiegowskie nad egipskimi pozycjami wojskowymi, przy użyciu sztucznych satelitów. Amerykańskie satelity szpiegowskie dostarczają informacje do specjalnej stacji w NRF, która na stopnie retransmituje je do USA.

Tenis stołowy

Czechosłowacy drużynowymi mistrzami Polski

W drugim dniu rozgrywanych w Poznaniu międzynarodowych mistrzostw Polski w tenisie stołowym, rozegrano drużynowy finał czechosłowacki.

Drużyna czechosłowacka spotkała się w finale z zespołem Jugosławii. Do brzo usposobieni wczoraj Miko i Stankiewicz nie dali szans swoim przeciwnikom gładko wygrywając 3:0. W półfinale Jugosłowianie mieli ciężką przeprawę z Polską A, którą pokonali w stosunku 3:2. Czechosłowacy natomiast wygrali ze Szwecją 3:0. W rozgrywkach drużynowych startował jeszcze nasz zespół młodzieżowy, ale w ćwierćfinale przegrał on ze Szwecją 1:3.

Wczoraj kontynuowano również gry indywidualne. Wśród kobiet jaworzytkami są nasze reprezentantki Calinska i Noworyta, które bez większych trudności zakwalifikowały się do półfinału. Dzisiaj o godz. 10.20 w sali przy ul. Marcelińskiej Calinska grać będzie z Duganin (Jugosławia) zaś Noworyta będzie miała za przeciwniczką drugą zawodniczkę jugosłowiańską Resler. Polki o ile zagrają na swoim normalnym poziomie powinny rozstrzygnąć spotkania na swoją korzyść.

Wśród mężczyzn zwyciężyć należy chyba szukać wśród trójki zawodników: Miko i Stankiewicz (CSRS)

Koszykówka

Lech gra w Warszawie

Kolejne spotkanie mistrzowskie koszykarzy polskiego Lecha rozegrają tym razem w Warszawie, gdzie ich przeciwnikiem będzie warszawska Legia. Swoje rozgrywki kontynuują również koszykarze I ligi.

Chociaż zespół Lecha zajmuje w tabeli I ligi lepsze miejsce niż Legioniaści, to spotkanie w najbliższą sobotę i niedzielę nie będą wcale łatwe. Wojskowi, to zespół reprezentujący bardzo dobry poziom, a w jego szeregach gra przecież wielu doskonałych zawodników jak Trams czy wychowanek poznańskiego Lecha Dolczewski, który należy do najlepszych strzelaczy zawodników swojego zespołu. Sądymy, że poznaniacy, którzy mają z legionistami stare porachunki, będą chcieli za wszelką cenę udowodnić, że ich zwycięstwo nad liderem tabeli Wybierzem Gdańsk nie było przypadkiem. Dodatkowym atutem Legioniaści, to spotkania w najbliższych tygodniach z ich najlepszymi koszykarzami Henrykami Cegielskim, który wyleczył już kontuzję.

W pozostałych spotkaniach I ligi mężczyzn zmierzą się: Społem Łódź - Polonia Warszawa, Wybrzeże Gdańsk - Lublinianka, Wisła Kraków - AZS Warszawa, Śląsk Wrocław - Górnik Wałbrzych.

W I lidze koszykarek dojdzie do ciekawego spotkania między lokalnymi rywalkami AZS-em Poznań i Lechem. W sobotę mecz rozpocznie się o godz. 18, zaś w niedzielę o godz. 17.30. Oba spotkania rozegrają w sali przy ul. Młyńskiej 14a. Teoretycznie nie faworytem są koleżanki, ale wiadomo, że w derbach wszystko jest możliwe.

Olimpia wyjeżdża do Polonii Warszawa, gdzie czeka ją trudne zadanie. ŁKS gra z AZS-em Warszawa, zaś Spójnia Gdańsk z Wisłą Kraków. (S)

Na taką porażkę Anglicy nie liczyli

Piate międzynarodowe spotkanie bokserów Anglia - Polska, rozegrane w Albert Hall w Londynie, przyniosło wysokie zwycięstwo reprezentacji Polski 16:4. Jest to najwyższe z odniesionych na terenie Anglii zwycięstw naszej reprezentacji.

Nasz zespół, mimo mocno odmłodzonego składu i z dwoma debiutantami, zaprezentował się z jak najlepszej strony. Z dwóch debiutujących w pierwszej reprezentacji zawodników przegrał jedynie Cichowlas i to po bardzo równym zacięciu pojedynku. O przegranej Polaka zdecydował fakt, że był on w drugiej rundzie na daskach. Dobrze natomiast wypadł Tomczyk w wadze piórkowej, który pokonał Pintera - pięściarza na którego gospodarze bardzo liczyli. Gdyby nie przypadkowa kontuzja Zakrzewskiego, któremu na początku drugiej starcia pękł łuk brwiowy, wynik byłby prawdopodobnie jeszcze wyższy.

Anglicy, którzy do tego meczu przygotowali się bardzo starannie, w wypowiedziach przedmeczowych sugerowali, że stać ich będzie na nawiązanie równorzędnej walki z polskim zespołem. Okazało się jednak, iż nasi pięściarze przewyższali angielskich kolegów co najmniej o klasę.

A oto wyniki techniczne (od muszki do ciężkiej, na pierwszym miejscu Polacy): Hubert Skrzypczak wygrał z Peterem Wakefieldem. Jan Kokoszka pokonał Davida Meedhama. Ryszard Tomczyk zwyciężył Micka Pintera. Alfred Cichowlas przegrał z Neville Cole, Jerzy Kulew wygrał z Peterem Voece. Zbigniew Zakrzewski przegrał w drugiej rundzie przez kontuzję z Larrym Paulem. Wiesław Rudkowski pokonał Allana Mintera. Witold Stachurski zwyciężył Micka Fellinghama. Stanisław Dragan wygrał z Anthonyem Deans'em. Ludwik Denderys wypunktował Johna Celebanińskiego.

Drugim meczem drużyny polskiej rozegra 7 bm. w Bristolu. Gospodarze chcą przeciwstawić naszej reprezentacji zupełnie inny zespół. W drużynie polskiej w wadze muszki wystąpi Jazdzewski, a w średniej Stachurski zastąpi Skoczewski. (o-za)

W Pruszkowie rozegrano rewanżowe spotkanie bokserów między reprezentacją Warszawy II i Hamburga. Rozegrano tylko 8 spotkań. Wygrała Warszawa II - 9:7.

Dnia 2 grudnia 1970 r. zmarł po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzonej Sakramentami św., w 75 roku życia, nasz ukochany mąż, ojciec, teść i dziadek, śp.

JAN WLAŻŁAK
Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 5 bm. o godz. 10.15 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
W głębokim smutku pogrążone
żona, dzieci i rodzina
Poznań, Grottera 3a m. 12. 44482g

Dnia 28 listopada 1970 r. zmarła w Katowicach, urodzona w 1890 r., śp.

HELENA Z GNIATKOWSKICH ROSENBERG
żona Stanisława
Odszedł człowiek pełen dobroci i szlachetności.
O tej bolesnej stracie zawiadamiają pogrążeni w smutku
córnka, wnuczkowie i prawnuki
44421g

† Dnia 2 grudnia 1970 r. zakończył swój pracowity żywot, przeżywszy lat 47, mój najdroższy mąż i najlepszy przyjaciel

FRANCISZEK KUBIAK
Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 5 bm. o godz. 13 na cmentarzu parafialnym w Środzie Wlkp.
W nieutulonym żalu pogrążone
żona i rodzina
Poznań, Arciszewskiego 31/33 m. 15. 44409g

† Dnia 2 grudnia 1970 r. zmarła, namaszczonea Olejami św.

JANINA SCHUMACHER
Pogrzeb odbędzie się dnia 4 bm. o godz. 9.15 na cmentarzu junikowskim.
W smutku zawiadamiają
SZWAGIERKI
44395g

Dnia 2. XII. 1970 r. zmarł po ciężkich cierpieniach, opatrzonej Sakramentami św., mój ukochany mąż, najdroższy ojciec, teść i dziadek, przeżywszy lat 68, śp.

FRANCISZEK MENCWELD
Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 5 bm. o godz. 12 na cmentarzu Miłostowo - Główna.
O bolesnej stracie zawiadamia
żona z rodziną
Poznań, ul. Różana 22 m. 5. 44392g

Dnia 1 grudnia 1970 r. zmarła

HELENA DZIEMBOWSKA
em. st. sekretarz Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu
Zmarła w czasie swej długoletniej pracy w sądownictwie wyróżniała się wzorową i sumienną pracą.
Kierownictwo Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu
44416g

W dniu 2 grudnia 1970 r. zmarła nasza ukochana córeczka, siostrzyczka i wnuczka, lat 14

MAŁGOSIA SCHABOWSKA
Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, dnia 4 bm. o godzinie 14 na cmentarzu na Miłostowie - Główna.
W smutku pogrążona
RODZINA
Poznań, ul. Inżynierska 11 m. 5. 44456g

† Dnia 1 grudnia 1970 r. zmarł nagle nasz najdroższy brat i wujek, śp.

ROMAN POPLAWSKI
Pogrzeb odbędzie się dnia 4 grudnia br. o godzinie 9.50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
W głębokim smutku pogrążona
RODZINA
44399g

Praca Nauka

Potrzebna pomoc domowa, chętnie z prowincji. Kościelna 22 m. 2. 43783g

Pomoc domowa na stałe potrzebna. Szprotawa, Odrodzenia 27 (sklep). K8372

Pomoc domowa z gotowaniem, znająca cokolwiek szycie - na stałe potrzebna. Może być rencistka. Adres wskazać „Prasa” - Grunwaldzka 19 dla 43479g

Technik budowlany, przyjmie każdą pracę, również fizyczną w warsztacie po godz. 16. Oferty „Prasa” - Grunwaldzka 19 dla 43482g

Przyjmę opiekę nad dzieckiem we własnym domu. Adres wskazać „Prasa” - Grunwaldzka 19 dla 43526g

Pomoc domowa z gotowaniem do małżeństwa z dwuletnim dzieckiem, na dogodnych warunkach - potrzebna. Oferty „Prasa” - Grunwaldzka 19 dla 43535g.

Emerytka zaopiekuję się dzieckiem. Oferty „Prasa” - Grunwaldzka 19 dla 43566g.

Przyjmę fryzjerkę damską, praca stała. Zakład Fryzjerski, ul. Winogrady 30. 43636g

Zapisy na kursy pisania na maszynie przyjmują Stowarzyszenie Stenografów i Maszynistów. Poznań, Chelmońskiego 7. 43376g

Kupno Sprzedaż
Kupię taksometr. Telefon 67-11-24. 44403g

Kupię blok do ciagnika marki Stajer. L. Urban, Kamieniec, p-ta Łagiewnicki Kościelne, powiat Gniezno. 43408g

Kupię maszynę hafciarską, łańcuskową. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43317g.

Znaczkę PRL abonament 1962 do 1970 niestemplowana, kasowane sprzedam. Młocielwicz 34 m. 11, godzina 15-18. 44342g

Wózek dziecięcy na balonach - ostatnia nowość, głębokie, kombinowane, lalkowe poleca Wytównia, Głogowska 135. 43555g

Urządzenia fryzjerskie damsko-męskie korzystnie sprzedam. Bralin, Wrocławska 71, pow. Kępno. 1782p

Sprzedam olejny obraz - płótno malarza niemieckiego H. Munch - 800 zł. Gniezno, pl. 21 Stycznia 5 (magiel). 1791p

Sprzedam nową szafę z nadstawką (segment Kowalskich, głęboka, polysk). Osiedle Piastowskie 103 m. 63, godz. 18-20. 44191g

Urządzenia do produkcji chałupniczej - sprzedam wraz z materiałem, wskazuję zbyt. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 44145g.

Sprzedam dywan nowy 2x3 zielony (łaczka) 3.900 zł. Adres wskazać „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43429g.

Sprzedam stół okrągły rozsuwany, zegary - stojące, wiszące, wieszak rzeźbiony. Adres: Motela, Matejki 60 m. 1. 43444g

Sprzedam nowy dywan bucle NRD 3x4 m oraz piec gazowo-węglowy. Adres: Poznań, ul. Okopowa 3a, Staroleka. Wiadomość od godz. 17. 43392g

Dnia 2 grudnia 1970 r. odszedł od nas w 18 roku życia wzorowy uczeń i nieodżałowany kolega

MAREK MIGOŚ
Pogrzeb odbędzie się w piątek, 4 grudnia br. o godz. 14.45 na cmentarzu na Solcu przy ul. Lutyckiej.
Szczere wyrazy głębokiego żalu i współczucia Matce Zmarłego składają
Dyrekcja - Grono Nauczycielskie
Komitet Rodzicielski i młodzież
III Liceum Ogólnokształc. im. Marcina Kasprzaka w Poznaniu
44425g

† Dnia 2 grudnia 1970 r. odeszła od nas na zawsze, opatrzonej Sakramentami św., nasza najukochańsza mama, teściowa, babunia, siostra, szwagierka i ciocia, śp.

KATARZYNA JURAK
Pogrzeb odbędzie się dnia 5 bm. o godz. 12.30 z kaplicy cmentarnej na Miłostowie - Główna.
W ciężkim smutku pozostają
córnka, syn, synowa, zięć i wnuki
Poznań, ul. Główna 48 m. 4. 44468g

† Dnia 2 grudnia 1970 r. zmarła po ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 69, śp.

JADWIGA IZYDORCZYK
z domu BORKOWSKA
Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 5 bm. o godz. 11 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
O bolesnej stracie zawiadamiają
mąż, syn, synowa i wnuczek
Poznań, Grobla 9 m. 13. 44410g

Części zamienne do kuchni węglowych
węgierskich, jugosłowiańskich i niemieckich
kupisz
w sklepie „1001 drobiazgów - MHD nr 15”
przy ul. Szkolnej nr 5

Akordeon 80-basowy sprzedam. Jawornicka 22. 44199g

Sprzedam silnik elektryczny 4,5 KW. Poznań-Winogrody, Winna 15a. 43386g

Sprzedam aparat do masażu Philipsa. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43447g.

Samochody
Ursus 328 nowy z gwarancją sprzedam. Wiadomość: Władysław Boch, Strużki 34, poczta Wronki, powiat Szamotuły. 1790p

Sprzedam Warszawę górną z 1,5 ha ziemi, Jerzy Łakomak, Międzychód, ul. B. Chrobrego 14. 1787p

Nieruchomości
Sprzedam dom mieszkalny z 1,5 ha ziemi, Jerzy Łakomak, Międzychód, ul. B. Chrobrego 14. 1787p

RESTAURACJA GÓRCKA - JEZIORY
zaprasza na PT Klientów w gościnne progi

POLECAJĄC
SMACZNE DANIA, DOBRA OBSŁUGA
specjalność: **NOGA WIEPRZOWA**
Co sobotę dąsanie przy doborowej orkiestrze od godziny 18-23. 44400g

Sprzedam DKW Ifa 8, stan bardzo dobry. Poznań, ul. Podmiejska 16, przy Pstrowskiego. 43478g

Sprzedam Syrenę - PKO. Tel. 731-43, po godz. 16. 43499g

Lokale
Zamienię mieszkanie spółdzielcze M-2 Rataje - na równorzędne w innej dzielnicy. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43438g

Przyjmę na pokój sublokatorski w Luboniu - 4 panie lub emeryta, dobry dojazd. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43501g

Kupię mieszkanie pokój z kuchnią, spółdzielcze, typu własnościowego. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43524g.

Zamienię mieszkanie spółdzielcze M-4 z telefonem, we Wrocławiu - na podobne w Poznaniu. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43564g.

Studentka poszukuje samodzielnego, komfortowego pokoju. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43567g.

Kulturalna pani szuka pokoju dla siebie i córki, najchętniej w śródmieściu. Zgłoszenia pisemne H. Józwiak, Osiedle W. Października 2 H m. 104 - dla Celiny. 43593g

Pokój z kuchnią, komfort, nowe budownictwo w Szczecinie - zamienię na podobne w Poznaniu. Oferty kierować: Czesława Grabińska, Szczecin, ul. Dubois 34 m. 40. 43468g

Dwa mieszkania po pokoju z kuchnią, Zawady - bloki, III ptr., Poplińskich, IV ptr. - zamienię na 3 do 4 pokoje z kuchnią. Warunki korzystne. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43694g

Kupię dom z ogrodem w Poznaniu lub na peryferiach. Zgłoszenia: Kropacz A. Robakowo, poczta Gądk, pow. Śrem. 43663g

Sprzedam dom jednorodzinny, ogród, Ławica - warunek mieszkanie. Oferty - „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43684g.

Kupię segment lub pół domu bliźniaczego na Winogrodach. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43765g.

Zguby Różne
Zgubiłem w okolicy Staroleka - Solacz portmonek z pieniędzmi. Zwrot wynagrodze. Adres wskazać „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 44297g.

Po chorobie wznowiłem usługi w zakresie regeneracji linek szybkościomierzy do samochodów osobowych. Warsztat Mechaniki Pojazdowej, Poznań, Trybunalska 13. 43704g

Płaszcz, kurtki skórzane farbuję, zamieszowe odnawiam. 27 Grudnia 5. 43742g

Do wynajęcia garaż w Poznaniu, ul. Knapowskiego 5 i plac na garaże. 43671g

Warsztat elektrotechniczny czynny, w śródmieściu - odpłatnie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 43678g.

Pracownicy poszukiwani

Zakłady Przemysłu Metalowego H. Cegielski - Odlewnia Żeliwa w Śremie, woj. poznańskie - zatrudnia zaraz następujących pracowników:
- ŚLUSARZY - wszystkich specjalności,
- TOKARZY FREZERÓW, SZLIFIERZY,
- SPAWACZY AUTOGENICZNYCH bądź UPALACZY,
- TECHNIKÓW ELEKTRYKÓW i MISTRZÓW oraz CZELADNIKÓW z długoletnią praktyką,
- TELETECHNIKA i RADIOTECHNIKA oraz TECHNIKÓW o specjalnościach: elektronika automatyka, elektromechanika i aparatura kontrolno - pomiarowa,
- ROBOTNIKÓW NIEWYKwalifikowanych - do przyuczenia do zawodu w systemie przywarsztatowym.
Warunki pracy i płacy do uzgodnienia na miejscu w Dziale Kadr Odlewni Żeliwa w Śremie, ul. Staszica 1. K8322

Dnia 30. XI. 1970 r. zmarł nasz długoletni pracownik

TADEUSZ KRUKIEWICZ
Cześć Jego pamięci!
Zarząd i Rada
Poznańskiej Chemicznej Spółdzielni Pracy „UNIA” - Poznań, ul. Główna 14 M8435

Dnia 2 grudnia br. zginęła śmiercią tragiczną

REGINA STACHOWIAK
długoletni i sumienny pracownik Dzielnicowego Przedsiębiorstwa Remontowo-Budowlanego Poznań - Wilda.
Pogrzeb odbędzie się 5 grudnia br. o godzinie 12.50 na cmentarzu junikowskim.
Rodzinie Zmarłej serdeczne wyrazy współczucia składają
Dyrekcja - Rada Zakładowa oraz współpracownicy
M8481

† Dnia 2 grudnia 1970 r. zmarł w wieku lat 91, opatrzonej Sakramentami św., śp.

AUGUSTYN WIELKI
ukochany mąż, ojciec i dziadek zasnął w Bogu dnia 2 grudnia 1970 r. Pogrzeb odbędzie się na cmentarzu solackim w sobotę, dnia 5 bm. o godzinie 14.
W smutku i tęsknocie
żona, syn, synowa i wnuczki
Poznań, ul. Sadowa 29. 44418g

† Dnia 2 grudnia 1970 r. zmarł w wieku lat 91, opatrzonej Sakramentami św., śp.

STANISŁAW BASIŃSKI
Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 5 bm. o godz. 14 z kościoła Chrystusa Króla w Jarocinie, o czym zawiadamiają, prosząc o modlitwę
ks. dziekan Edward Degórski
wraz z księżmi Dekanatu Jarocińskiego
44453g

